

WYROK
z dnia 16 grudnia 2019 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Klaudia Szczytowska-Maziarz

Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 i 10 grudnia 2019 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 25 listopada 2019 r. przez wykonawcę **Fire-Max Sp. z o.o., Al. Jerozolimskie 224, 02-495 Warszawa** w postępowaniu prowadzonym przez **Międzynarodowy Port Lotniczy im. Jana Pawła II Kraków-Balice Sp. z o.o., ul. kpt. M. Medveckiego 1, 32-083 Balice**

przy udziale wykonawcy **Rosenbauer Polska Sp. z o.o., ul. Stanisława Konarskiego 50, 05-092 Łomianki**, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. umarza postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutów:
 - 1.1. opisanie przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję, poprzez doprecyzowanie, że system podpór *„unosí ós z podłóża podczas czynności podpierania”* (zarzut 2),
 - 1.2. opisanie przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję, poprzez doprecyzowanie, że stanowisko kontrolno-sterownicze ma mieć *„podczas jazdy oparcie złożone do przodu, chroniące fotel przed opadami atmosferycznymi i zanieczyszczeniami”* (zarzut 3),

- 1.3. opisanie przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję, poprzez doprecyzowanie, że koszt ratowniczy ma mieć „*dostęp do kosza z czterech stron: jedno od strony mocowania kosza, drugie od czoła kosza, dwa po bokach kosza*” (zarzut 4),
 - 1.4. określenia kryterium oceny ofert „*Scentralizowany system kontrolno-sterujący*” w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę (zarzut 9),
2. oddała odwołanie w pozostałym zakresie,
 3. kosztami postępowania obciąża wykonawcę **Fire-Max Sp. z o.o., Al. Jerozolimskie 224, 02-495 Warszawa** i:
 - 3.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez **wykonawcę Fire-Max Sp. z o.o., Al. Jerozolimskie 224, 02-495 Warszawa** tytułem wpisu od odwołania,
 - 3.2 zasądza od wykonawcy **Fire-Max Sp. z o.o., Al. Jerozolimskie 224, 02-495 Warszawa** na rzecz **Międzynarodowego Portu Lotniczego im. Jana Pawła II Kraków-Balice Sp. z o.o., ul. kpt. M. Medveckiego 1, 32-083 Balice** kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. 2019 poz. 1843) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Krakowie.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

W odniesieniu do postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego na „Zakup pojazdów i samochodu specjalnego na potrzeby Lotniskowej Służby Ratowniczo-Gaśniczej”, nr referencyjny: MPL/PF/FZ/241/3/02, 03/19 przez Międzynarodowy Port Lotniczy im. Jana Pawła II Kraków – Balice Sp. z o.o. ul. kpt. M. Medweckiego 1, 32-083 Balice (dalej „zamawiający”) wykonawca Fire-Max Sp. z o. o., Al. Jerozolimskie 224, 02-495 Warszawa (dalej „odwołujący”) złożył odwołanie od czynności i zaniechań zamawiającego, polegających na:

1. opisaniu przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję, tj. poprzez doprecyzowanie, że podpory stabilizacyjne mają to być „cztery (4) boczne podpory stabilizacyjne wysuwane hydraulicznie”, co wskazuje jednoznacznie na preferowanie rozwiązania oferowanego wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 29 ust. 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. 2019 poz. 1843) [dalej „ustawa Pzp”],
2. opisaniu przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję, tj. poprzez doprecyzowanie, że system podpór „unosí ós z podłóża podczas czynności podpierania”, co wskazuje jednoznacznie na preferowanie rozwiązania oferowanego wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 29 ust. 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp,
3. opisaniu przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję, tj. poprzez doprecyzowanie, że stanowisko kontrolno-sterownicze ma mieć „podczas jazdy oparcie złożone do przodu, chroniące fotel przed opadami atmosferycznymi i zanieczyszczeniami”, co wskazuje jednoznacznie na preferowanie rozwiązania oferowanego wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 29 ust. 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp,
4. opisaniu przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję, tj. poprzez doprecyzowanie, że kosz ratowniczy ma mieć „dostęp do kosza z czterech stron: jedno od strony mocowania kosza, drugie od czoła kosza, dwa po bokach kosza”, co wskazuje jednoznacznie na preferowanie rozwiązania oferowanego wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 29 ust. 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp,
5. określeniu pozacenowego kryterium oceny ofert „Podpory poziomo-pionowe”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp,

6. określeniu pozacenenowego kryterium oceny ofert „Praca przy kącie ujemnym”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, a ponadto dopuszczając przyznawanie punktów za rozwiązania niezgodne z normami, co narusza art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp,
7. określeniu pozacenenowego kryterium oceny ofert „Odległość opuszczenia kosza przed kabiną”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp,
8. określeniu pozacenenowego kryterium oceny ofert „Maksymalne parametry pola pracy (wysięgu, wysokości ratowniczej) przy mniejszej szerokości podparcia”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp,
9. określeniu pozacenenowego kryterium oceny ofert „Scentralizowany system kontrolno-sterujący”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp,
10. określeniu pozacenenowego kryterium oceny ofert „Ciekłokrystaliczne wyświetlacze LCD”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp,
11. określeniu pozacenenowego kryterium oceny ofert „Możliwość transportu pacjenta w wózku inwalidzkim wewnątrz kosza”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp,
12. określeniu pozacenenowego kryterium oceny ofert „Obrót panelu sterowania w koszu ratowniczym”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu zmiany postanowień SIWZ w sposób wskazany w treści odwołania.

Odwołujący oświadczył, że jest jednym z wiodących dostawców hydraulicznych narzędzi ratowniczych – posiada co najmniej potencjalną możliwość uzyskania przedmiotowego zamówienia, co więcej jest realnie zainteresowany jego uzyskaniem, jednak sformułowane przez zamawiającego postanowienia SIWZ, do których referuje odwołanie, jako postanowienia wadliwe, uniemożliwiają mu złożenie konkurencyjnej oferty.

W odniesieniu do zarzutów nr 1 – 4 odwołujący wskazał, że zarzuty te mają wspólną podstawę i, w zdecydowanej części, możliwa jest wspólna argumentacja prawna dotycząca podstawy do wniesienia odwołania w związku z czynnościami zamawiającego zaskarżonymi przedmiotowym odwołaniem.

Wskazał, że przepisy ustawy Pzp dotyczące zasad formułowania opisu przedmiotu zamówienia, a w szczególności art. 29 ust. 1 i ust. 2 ustawy Pzp są skierowane do zamawiającego, który ma obowiązek sprostać sporządzeniu takiego opisu przedmiotu zamówienia, który będzie wypełniał wspomniane zasady. Oświadczył, że zdaje sobie sprawę z faktu, że niejednokrotnie nie jest to czynność prosta, lecz wymagająca dużego nakładu pracy w celu osiągnięcia należytego efektu, niemniej jednak ustawodawca przyjął te zasady sporządzania opisu przedmiotu zamówienia w jasnym celu, tj. aby zamawiający nie mógł faworyzować rozwiązań konkretnego wykonawcy, bezpośrednio lub pośrednio. Uzupełnił, że celem, jaki został zatem postawiony przed zamawiającym jest umożliwienie zapewnienia równego dostępu do zamówienia dla wszystkich wykonawców, którzy są w stanie zapewnić dostarczenie produktu, który będzie spełniał cele, jakim ma służyć. Stwierdził, że granicę działań zamawiającego w zakresie przedstawiania opisu przedmiotu zamówienia stanowią zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców.

Oświadczył także, że w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej (np. wyrok z dnia 22 sierpnia 2016 r., sygn. akt 1443/16) wyraźnie zarysowana jest linia orzecznicza, która jednoznacznie wskazuje, że oznaką naruszenia zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców jest takie opisanie przedmiotu zamówienia, który wskazuje na konkretnego producenta lub konkretny produkt. Tożsamym naruszeniem będzie ustalenie rygorystycznych wymagań wobec przedmiotu zamówienia, które nie mają uzasadnienia w rzeczowych potrzebach zamawiającego, a ponadto uniemożliwiają wzięcie udziału w postępowaniu niektórym potencjalnie zainteresowanym wykonawcom.

Podkreślił, opis przedmiotu zamówienia musi zapewniać wykonawcom chętnym do wzięcia udziału w postępowaniu jednakowy (otwarty) dostęp do zamówienia, a także nie może powodować nieuzasadnionych przeszkód w otwarciu postępowania i przedmiotu zamówienia na szeroko rozumianą konkurencję (wyrok KIO z dnia 12 czerwca 2018 r., sygn. akt KIO 1022/18) – „z naruszeniem zasady uczciwej konkurencji w przypadku nieprawidłowego opisanie przedmiotu zamówienia będziemy mieć do czynienia między innymi w sytuacji posługiwania się przez Zamawiającego parametrami wskazującymi na konkretnego producenta lub konkretny produkt”.

Ocecił, że z taką właśnie sytuacją ma się do czynienia w tym postępowaniu, gdzie poprzez sformułowanie opisu przedmiotu zamówienia, zamawiający wskazuje na preferowanego przez siebie wykonawcę, jednocześnie uniemożliwiając udział w postępowaniu i złożenie konkurencyjnej oferty przez pozostałych uczestników tego wysoko wyspecjalizowanego rynku.

Przypomniał, że wystarczające jest samo zaistnienie możliwości utrudniania uczciwej konkurencji (wyrok KIO z dnia 1 czerwca 2018 r., sygn. akt KIO 967/18).

Stwierdził, że w przedmiotowym postępowaniu dochodzi do wyraźnego i czytelnego faworyzowania jednego z wykonawców (oferowanych przez niego rozwiązań), co wyłącznie wzmocnia argumentację dotyczącą naruszenia art. 29 ust. 1 i ust 2 ustawy Pzp.

Przywołał wyrok z dnia 19 grudnia 2016 r. (sygn. akt KIO 2280/16) – „w kontekście art. 29 ust. 2 Pzp Izba stwierdza za orzecnictwem, że niniejszy przepis stanowi, iż: «przedmiotu zamówienia nie można opisywać w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję». W konsekwencji fakt naruszenia przez Zamawiającego art. 7 ust. 1 oraz art. 29 ust. 2 Pzp wymaga tylko uprawdopodobnienia, co, jak wskazał Sąd Okręgowy w Bydgoszczy w wyroku z dnia 25.01.2006 r., sygn. akt: II Ca 693/05 (niepubl.) uznaje się za wystarczające dla uznania zasadności zarzutu”.

W odniesieniu do zarzutu nr 1 – opisanie przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję, tj. poprzez doprecyzowanie, że podpory stabilizacyjne mają to być „cztery [4] boczne podpory stabilizacyjne wysuwane hydraulicznie”, co wskazuje jednoznacznie na preferowanie rozwiązania oferowanego wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 29 ust. 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp odwołujący podniósł, że całokształt opisanych przez zamawiającego warunków realizacji przedmiotu zamówienia, zgodnie z załącznikiem nr 1B do SIWZ część B rozdział 19 wraz z kryteriami oceny ofert zaskarżonymi w zarzucie nr 5 wskazują na faworyzowanie przedmiotów oferowanych wyłącznie przez jednego wykonawcę, tj. Rosenbauer, co prowadzi do naruszenia zasad opisywania przedmiotu zamówienia w sposób zachowujący zasady uczciwej konkurencji.

Stwierdził, że wskazany wykonawca jako jedyny spośród światowych producentów drabin pożarniczych (pozostali to Magirus, Gimaex, Morita czy też Volkan) oferuje realizację podpór stabilizacyjnych w wariantcie poziomo-pionowym. Uzupełnił, że rozwiązanie to stosowane jest, co do zasady, w podnośnikach.

Wskazał, że na rynku funkcjonują podpory stabilizacyjne „skośne”, które zapewniają lepsze funkcjonowanie całego systemu związanego z drabiną, odwołał się do postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego przez Komendę Wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej w Katowicach, w którym zamawiający korzystał z podpór skośnych, a nie poziomo-pionowych:

<http://www.katowice.kwpsp.gov.pl/informacja/zamowienia-publiczne.9604/do5tawa-samochodow-pozarniczych-z-drabina-mechaniczna>

Wymagania techniczne stanowią załącznik nr 4 do odwołania.

Zauważył, że w tym postępowaniu odwołującym był Rosenbauer, który próbował zaskarżyć przyznawanie dodatkowych punktów za podpory skośne. Ostateczna treść SIWZ nie została w tym zakresie zmieniona, a wykonawca ten nie złożył oferty w postępowaniu.

Zdaniem odwołującego aktualnie zamawiający nie stosują podpór poziomo-pionowych z uwagi na ich niefunkcjonalność oraz gorsze parametry niż podpór skośnych, a mimo to zamawiający zdecydował się wybrać rozwiązanie oferowane wyłącznie przez jeden podmiot, czym uniemożliwił uczestnictwo w postępowaniu innym potencjalnie zainteresowanym wykonawcom.

Wniósł o zmianę opisu przedmiotu zamówienia w załączniku nr 1B do SIWZ część B rozdział 19 w ten sposób, aby dopuszczona została możliwość zaoferowania podpór skośnych jako spełniających wymagania zamawiającego, ponieważ taka konstrukcja opisu przedmiotu zamówienia pozwoli na przeprowadzenie postępowania zgodnie z zasadami zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców i oferowanych przez nich rozwiązań.

Zarzutu nr 2 – opisanie przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję, tj. poprzez doprecyzowanie, że system podpór „unoszący oś z podłoża podczas czynności podpierania”, co wskazuje jednoznacznie na preferowanie rozwiązania oferowanego wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 29 ust. 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp został przez odwołującego cofnięty na posiedzeniu.

Zarzut nr 3 – opisanie przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję, tj. poprzez doprecyzowanie, że stanowisko kontrolno-sterownicze ma mieć „podczas jazdy oparcie złożone do przodu, chroniące fotel przed opadami atmosferycznymi i zanieczyszczeniami”, co wskazuje jednoznacznie na preferowanie rozwiązania oferowanego wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 29 ust. 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp został przez odwołującego cofnięty na posiedzeniu.

Zarzut 4 – opisanie przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję, tj. poprzez doprecyzowanie, że kosz ratowniczy ma mieć „dostęp do kosza z czterech stron: jedno od strony mocowania kosza, drugie od czoła kosza, dwa po bokach kosza”, co wskazuje jednoznacznie na preferowanie rozwiązania oferowanego wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 29 ust. 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp został przez odwołującego cofnięty na posiedzeniu.

W odniesieniu do zarzutu nr 5 – określenia pozacenowego kryterium oceny ofert „Podpory poziomo-pionowe”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp odwołujący stwierdził, że jak wskazał w argumentacji dotyczącej zarzutu nr 1, nie ma żadnego praktycznego uzasadnienia dla promowania podpór poziomo-pionowych, co czyni zamawiającego.

Ocenił, że jest to tym bardziej zastanawiające, że dla tak niewłaściwego elementu samego przedmiotu zamówienia przyznano kryterium wagę 10%.

Podał, że pozacenowe kryteria oceny ofert, w swojej istocie, mają za zadanie promować rozwiązania lepsze (korzystniejsze) dla zamawiającego, jednak w przedmiotowej sprawie zamawiający nie chce uzyskać lepszego przedmiotu zamówienia (gdyby tak było, promowałby podpory skośne), a jedynie chce dodatkowo promować rozwiązania oferowane przez jednego wykonawcę – Rosenbauer. Uznał, że kryterium nie spełnia żadnego ze stawianych przed nim celów.

Zdaniem odwołującego, gdyby przyjąć, że zamawiający ma dopuścić na równi podpory poziomo-pionowe oraz podpory skośne, to formułowanie kryterium oceny ofert o wadze 10% dającego przewagę podporom poziomo-pionowym, które nie są stosowane w pojazdach będących przedmiotem zamówienia i wykorzystywanych na lotniskach, byłoby co najmniej bezzasadne.

Wniósł o wykreślenie kryterium oceny ofert, alternatywnie o przyznanie maksymalnej wagi 10% dla zaoferowania podporom skośnym, przy nieprzyznawaniu punktów w tym kryterium podporom poziomo-pionowym.

W odniesieniu do zarzutu nr 6 – określenia pozacenowego kryterium oceny ofert „Praca przy kącie ujemnym” w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, a ponadto dopuszczając przyznawanie punktów za rozwiązania niezgodne z normami, co narusza art. 91 ust. 1,2 i 2c w zw, z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp odwołujący ocenił, że zamawiający posunął się do bezprawnego nieprzestrzegania norm w celu promowania rozwiązań oferowanych przez jednego wykonawcę – Rosenbauer.

Zwrócił uwagę, że w przypadku rozwiązań oferowanych przez Rosenbauer istnieje możliwość podniesienia tylnych podpór poziomo-pionowych w celu podniesienia tylnej osi pojazdu, co spowoduje przechylenie pojazdu, a przez to kąt pracy będzie jeszcze bardziej ujemny.

Wskazał, że zgodnie z obowiązującymi normami, kąt pracy mierzony jest przy poziomym (równym) postawieniu pojazdu wobec czego tak skonstruowane kryterium ma na celu wyłącznie faworyzowanie jednego wykonawcy, nawet kosztem działania niezgodnego z obowiązującymi normami.

Odwołujący wniósł o usunięcie kryterium oceny ofert, alternatywnie o doprecyzowanie tego kryterium oceny ofert w ten sposób, że praca przy kącie ujemnym będzie weryfikowana tak, że postawienie pojazdu ma być poziome, bez użycia podpór w celu osiągnięcia przechylenia pojazdu.

W odniesieniu do zarzutu nr 7 – określenia pozacenowego kryterium oceny ofert „Odległość opuszczenia kosza przed kabiną”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp odwołujący stwierdził, że również w tym kryterium zamawiający jednoznacznie faworyzuje rozwiązania oferowane przez wykonawcę Rosenbauer, ponieważ tylko ten wykonawca jest w stanie zaoferować rozwiązania za maksymalną liczbę punktów w tym kryterium.

Zdaniem odwołującego jest to o tyle istotne, że z punktu widzenia zamawiającego wartości te nie mają żadnego relewantnego znaczenia i pozostają bez związku z wykonywanymi przez siebie czynnościami.

Uznał, że uzasadnione jest twierdzenie, że kryterium zostało sformułowane wyłącznie po to, aby premiować rozwiązania oferowane przez wykonawcę Rosenbauer.

Odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu wykreślenia tego kryterium jako bezprzedmiotowego, faworyzującego jednego wykonawcę oraz niezwiązanego z wykorzystaniem przez zamawiającego przedmiotu zamówienia.

W odniesieniu do zarzutu nr 8 – określenia pozacenowego kryterium oceny ofert „Maksymalne parametry pola pracy (wysięgu, wysokości ratowniczej) przy mniejszej szerokości podparcia”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp odwołujący stwierdził, że kryterium to jest związane z faworyzowanymi podporami poziomopionowymi.

Stwierdził, że gdyby nie brać pod uwagę podpór, to kryterium to pozbawione jest zasadności i sformułowane zostało wyłącznie po to, aby premiować rozwiązania oferowane przez jednego wykonawcę – Rosenbauer.

Podkreślił, że premiowana różnica w wielkościach jest na tyle nieistotna z praktycznego punktu widzenia, że jest wręcz niezauważalna oraz, że w celu faworyzowania rozwiązań Rosenbauer zamawiający sformułował to kryterium oceny ofert, dzięki czemu wykonawca ten mógłby otrzymać maksymalną liczbę punktów w tym kryterium, a pozostali zainteresowani wykonawcy nie otrzymaliby punktów w tym kryterium, gdyż oferowane przez nich rozwiązania nie spełniają warunków dla otrzymania punktów.

Odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu wykreślenia tego kryterium oceny ofert jako bezprzedmiotowego, faworyzującego jednego wykonawcę oraz niezwiązanego z wykorzystaniem przez zamawiającego przedmiotu zamówienia.

Zarzut nr 9 – określenia pozacenowego kryterium oceny ofert „Scentralizowany system kontrolno-sterujący”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez

jednego wykonawcę, co narusza art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp odwołujący cofnął na rozprawie.

W odniesieniu do zarzutu nr 10 – określenia pozacenowego kryterium oceny ofert „Ciekłokrystaliczne wyświetlacze LCD”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 91 ust. 1,2 i 2c w zw, z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp odwołujący stanął na stanowisku, że kryterium to jest kolejnym przykładem na bezzasadne faworyzowanie rozwiązań oferowanych przez wykonawcę Rosenbauer, przy ograniczeniu konkurencji ze strony innych wykonawców.

Oświadczył, że pozostali potencjalni wykonawcy nie przewidują rozwiązań polegających na tym, że przy każdym stanowisku sterowania podporami ma być wyświetlacz LCD, w związku z czym kryterium to w sposób oczywisty premiuje rozwiązania oferowane wyłącznie przez wykonawcę Rosenbauer, a pozostali potencjalni wykonawcy nie mają możliwości uzyskania punktów w ramach tego kryterium.

Odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu wykreślenia tego kryterium jako faworyzującego wyłącznie jednego wykonawcę.

W odniesieniu do zarzutu 11 – określenia pozacenowego kryterium oceny ofert „Możliwość transportu pacjenta w wózku inwalidzkim wewnątrz kosza”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp odwołujący stwierdził, że kryterium to, poza faworyzowaniem rozwiązań oferowanych przez jednego wykonawcę – Rosenbauer, wskazuje na nieznamość praktyki, w jakiej porusza się zamawiający.

Oświadczył, że aktualnie, nie transportuje się „pacjentów” w wózkach inwalidzkich, lecz na noszach, w związku z czym kryterium to nie jest w żaden sposób powiązane z przedmiotem zamówienia, a ma na celu wyłącznie premiowanie rozwiązań oferowanych przez jednego wykonawcę – Rosenbauer.

Odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu wykreślenia tego kryterium oceny ofert.

W odniesieniu do zarzutu nr 12 – określenia pozacenowego kryterium oceny ofert „Obrót panelu sterowania w koszu ratowniczym”, w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, co narusza art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp odwołujący uznał, że kryterium świadczy wyłącznie o woli premiowania rozwiązań oferowanych przez Rosenbauer, nie bacząc bezpieczeństwo i jakość pracy.

Stwierdził, że tylko rozwiązania oferowane przez Rosenbauer charakteryzują się tym, że panel sterowania w koszu ratowniczym znajduje się w bocznej części kosza. Pozostali

potencjalni wykonawcy oferują rozwiązania, w których panel sterowania znajduje się w pozycji frontowej kosza, tj. w naturalnym środowisku operującego w koszu, gdzie ma najlepszy widok na całą sytuację. Uzupełnił, że jest to powszechna praktyka, a tylko Rosenbauer oferuje rozwiązanie wymykające się z tej praktyki, za co otrzymuje punkty od zamawiającego w tym kryterium.

Podkreślił, że z punktu widzenia zamawiającego i celów, jakim przedmiot zamówienia ma służyć, umiejscowienie panelu sterowania frontem do akcji jest kluczowe. Premiowanie innych rozwiązań stanowi o jawnym faworyzowaniu jednego wykonawcy – Rosenbauer.

Odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu wykreślenia tego kryterium oceny ofert.

Na podstawie dokumentacji przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przekazanej Izbie przez zamawiającego na informatycznym nośniku danych przy piśmie z dnia 3 grudnia 2019 r. – dokumentów wskazanych w dalszej części uzasadnienia, Odpowiedzi na odwołanie – pismo zamawiającego z dnia 5 grudnia 2019 r., Dodatkowego stanowiska przystępującego wraz z załącznikami – pismo z dnia 9 grudnia 2019 r., dokumentów złożonych przez uczestników na rozprawie, wskazanych w dalszej części uzasadnienia, a także oświadczeń i stanowisk stron oraz przystępującego zaprezentowanych w toku rozprawy skład orzekający Izby ustalił i zważył, co następuje.

Skład orzekający Izby ustalił, że nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania w trybie art. 189 ust. 2 ustawy Pzp i nie stwierdziwszy ich, skierował odwołanie do rozpoznania na rozprawę.

Skład orzekający Izby ustalił nadto, że odwołujący posiada interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, kwalifikowany możliwością poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego wskazanych w odwołaniu przepisów, o których mowa w art. 179 ust. 1 ustawy Pzp.

Wypełnione zostały zatem materialnoprawne przesłanki do rozpoznania odwołania, wynikające z treści art. 179 ust. 1 ustawy Pzp.

Odnosząc się do podnoszonej wielokrotnie przez zamawiającego kwestii niepełnego sformułowania zarzutów, co miało polegać na braku wskazania przez odwołującego czynu nieuczciwej konkurencji, którego miał dopuścić się zamawiający w rozumieniu przepisu art. 3 ust. 1 („Czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta.”), czy art. 15 ust. 1 [„Czynem nieuczciwej konkurencji jest utrudnianie innym przedsiębiorcom dostępu do rynku, w szczególności poprzez: (...)”] ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu

nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1010), skład orzekający Izby zauważył, że zamawiający, wszczynając i prowadząc postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego nie występuje, w relacji do wykonawców – przedsiębiorców, „w roli” przedsiębiorcy, ale gospodarza postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Zarówno brzmienie art. 3 ust. 1, jak i 15 ust. 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji nie pozostawiają wątpliwości, że o taką właśnie relację (przedsiębiorca – przedsiębiorca) chodzi, o czym przesądza użycie zwrotu „innych przedsiębiorców”.

Odnosząc się do braku legitymacji do wniesienia odwołania w odniesieniu do niektórych zarzutów, skład orzekający Izby stanął na stanowisku, że legitymacji tej odwołującemu nie sposób odmówić, ponieważ nie jest możliwym na etapie przed terminem składania ofert stwierdzenie, jaka drabinę odwołujący zaoferuje, tj. jakim zestawem cech, parametrów, czy funkcjonalności będzie charakteryzowała się ta drabina (zakładając, że odwołujący ofertę złoży, uznając, że z danym zestawem cech, parametrów i funkcjonalności ma szansę na uzyskanie przedmiotowego zamówienia), która – co podkreślano w toku rozprawy – będzie pojazdem specjalnym, zabudowanym na potrzeby tego konkretnego zamawiającego.

Zarzut (1) opisanego przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję, tj. poprzez doprecyzowanie, że podpory stabilizacyjne mają być „cztery [4] boczne podpory stabilizacyjne wysuwane hydrauliczne”, co wskazuje jednoznacznie na preferowanie rozwiązania oferowanego wyłącznie przez jednego wykonawcę, czym zamawiający naruszył przepis art. 29 ust. 2 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp nie potwierdził się.

Skład orzekający Izby ustalił, co następuje.

Zgodnie z Rozdziałem III „Opis przedmiotu zamówienia” SIWZ zakres przedmiotu zamówienia obejmuje w części A zamówienia – dostawę lotniskowych pojazdów ratowniczo – gaśniczych typu 6x6 w ilości 2 szt. [ppkt 1)], spełniających wymagania opisane w Specyfikacji Technicznej Przedmiotu Zamówienia, stanowiącej załącznik nr 1A do SIWZ oraz w części B – dostawę lotniskowego samochodu specjalnego – drabiny o wysokości ratowniczej min. 30 m z łamanym przegubem w ilości 1 szt. [ppkt 2)], spełniającej wymagania opisane w Specyfikacji Technicznej Przedmiotu Zamówienia, stanowiącej załącznik nr 1B do SIWZ.

Zgodnie z pkt. 19.1. Załącznika nr 1B do SIWZ „Wymagania operacyjno-techniczne dla lotniskowego samochodu specjalnego – drabiny o wysokości ratowniczej min. 30 m z łamanym przegubem” zamawiający, w odniesieniu do podpór stabilizacyjnych drabiny, wskazał wymóg: „cztery [4] podpory stabilizacyjne wysuwane hydraulicznie”.

Skład orzekający Izby zważył, co następuje.

Brzmienie wymogu z pkt. 19.1. Załącznika nr 1B do SIWZ nie pozostawia wątpliwości co do tego, że zamawiający nie narzuca jednego rodzaju podpór stabilizacyjnych zamawianej drabiny. Brak wszakże w wymogu wskazania, że chodzi o taką tylko drabinę, która sprawiana jest na podporach skośnych albo taką tylko, która sprawiana jest na podporach poziomo-pionowych.

Oznacza to, że wykonawcy mogą oferować zarówno drabiny z podporami skośnymi, jak i poziomo-pionowymi.

Wobec powyższego, niezależnie od tego złożenie drabiny z jakim rodzajem podpór rozważa odwołujący przedmiotowe postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pozostaje dla odwołującego otwarte.

Nie sposób zatem zgodzić się z twierdzeniem odwołującego, że opis zamawianej drabiny w pkt. 19.1. Załącznika nr 1B do SIWZ faworyzuje „wykonawcę Rosenbauer”.

Na marginesie skład orzekający Izby zauważa, że ograniczenie w wymogu z pkt. 19.1. Załącznika nr 1B co do wysuwania hydraulicznego podpór nie było przez odwołującego w odwołaniu kwestionowane jako element opisu drabiny, który utrudnia mu dostęp do zamówienia. W toku rozprawy żaden uczestnik nie podnosił także, że istnieją drabiny o podporach stabilizacyjnych wysuwanych w sposób inny niż hydraulicznie.

Skład orzekający Izby pominął dowody składane przez uczestników postępowania w odniesieniu do zarzutu 1, ponieważ okoliczność, że tylko Rosenbauer stosuje podpory poziomo-pionowe (że inni także stosują takie podpory) pozostaje bez znaczenia skoro w świetle treści SIWZ oczywistym jest, że zamawiający dopuszcza zarówno podpory poziomo-pionowe, jak i podpory skośne.

Zarzut (5) określenia kryterium oceny ofert „Podpory poziomo-pionowe” w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, czym zamawiający naruszył przepis art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp nie potwierdził się.

Skład orzekający Izby ustalił, co następuje.

W odniesieniu do zamawianej drabiny zamawiający ustanowił kryterium „Podpory poziomo-pionowe”, przypisując temu kryterium znaczenie 10% (Rozdział XII „Opis kryteriów, którymi zamawiający będzie się kierował przy wyborze oferty wraz z podaniem znaczenia tych kryteriów oraz sposobu oceny ofert”, Część B, str. 32 i 33 SIWZ).

Jednocześnie zamawiający podał, że „10 punktów zostanie przyznanych w przypadku zaoferowania przez Wykonawcę podpór poziomo-pionowych w układzie ramy”, co miało nastąpić na podstawie oświadczenia wykonawcy z Formularza oferty. W przypadku „innych rozwiązań technicznych” zamawiający podał, że przyzna 0 pkt.

W opracowanym przez siebie wzorze Formularza ofertowego (dla drabiny) zamawiający ujął oświadczenie, które złożyć ma wykonawca, tj. „Oświadczamy, że podpory poziomo-pionowe wykonane będą/nie będą⁸ w układzie ramy.”, przy czym zgodnie z legendą co do sposobu wypełniania Formularza ofertowego zamawiający w przypadku „8” wskazał: „Niepotrzebne skreślić”.

Skład orzekający Izby ustalił także, że zamawiający w części B ustanowił cenę jako kryterium o znaczeniu 56% oraz kryterium pozacenowe „Gwarancja i parametry techniczne” o znaczeniu 44%.

W ramach kryterium pozacenowego „Gwarancja i parametry techniczne” zamawiający ustanowił 14 podkryteriów, z których odwołujący zakwestionował 7 o znaczeniu 25% (zarzut 9 – podkryterium co do scentralizowanego systemu kontrolno-sterującego odwołujący cofnął), żądając ich wykreślenia (w odniesieniu do zarzutu 5 i 6 formułując także żądanie alternatywne).

Odwołujący nie miał zastrzeżeń do znaczenia, jakie przypisał zamawiający kryterium ceny, ani co do 7 podkryteriów pozacenowych o łącznym znaczeniu 19% (w tym ich znaczenia).

Skład orzekający Izby zważył, co następuje.

Odwołujący obawia się, że ze względu na 7 ustanowionych przez zamawiającego podkryteriów oceny ofert (w kryterium pozacenowym) o łącznym znaczeniu 25% nie będzie w stanie złożyć konkurencyjnej oferty.

W ocenie składu orzekającego Izby zestawienie znaczenia ceny (56%) i znaczenia podkryteriów, których odwołujący nie kwestionował (19%) ze znaczeniem podkryteriów, które zostały przez odwołującego zakwestionowane w odwołaniu (25%) przy braku jakichkolwiek dowodów ze strony odwołującego co do tego, że w przypadku dostawy drabiny możliwe jest „jedynie” uzyskanie marży niższej niż dwucyfrowa, a nadto braku podstaw do stwierdzenia, że odwołujący nie uzyska żadnych punktów w kwestionowanych podkryteriach skłania jednak raczej do wniosku, że odwołujący ma szansę na uzyskanie zamówienia w wyniku złożenia konkurencyjnej oferty, ponieważ możliwym jest „zrównoważenie” braku albo niższej punktacji w kwestionowanych podkryteriach punktacją, jaką odwołujący może uzyskać w pozostałych niekwestionowanych podkryteriach oraz kryterium ceny.

W dalszej kolejności skład orzekający Izby wskazuje, że na rozprawie zamawiający oświadczył, że „*formułując oświadczenie jak wyżej popełnił błąd – oświadczenie to powinno brzmieć, że podpory wykonane będą/nie będą⁸ w układzie ramy*” oraz oświadczył, że dokona modyfikacji SIWZ (str. 11 Protokołu posiedzenia i rozprawy).

Skład orzekający Izby za zamawiającym przyjął, przy braku stanowiska przeciwnego odwołującego, że układ ramy występuje jedynie w przypadku podpór poziomo-pionowych.

Kluczowym staje się więc pytanie, czy w przypadku tego zamawiającego ustanowione kryterium jest uzasadnione jego rzeczywistymi potrzebami, czy też w oderwaniu od tych potrzeb zamawiający preferuje konkretne rozwiązanie – podpory poziomo-pionowe.

Skład orzekający Izby podkreśla, że fakt, że tylko jeden wykonawca może uzyskać maksymalną punktację w ramach danego kryterium sam w sobie nie uzasadnia przypisania zamawiającemu naruszenia wskazanych przez odwołującego przepisów, ponieważ z perspektywy tej oceny istotne jest nie to, ile punktów na etapie badania i oceny ofert zostanie przyznanych poszczególnym ofertom, ale to, że ustanowione kryterium oceny ofert jest uzasadnione potrzebami zamawiającego. To właśnie poprzez kryteria oceny ofert zamawiający ma zagwarantować sobie wybór wykonawcy, który nie tylko oferuje przedmiot spełniający wymagania minimalne zamawiającego (co mają mu gwarantować wymagania co do przedmiotu zamówienia), ale który oferuje także przedmiot o cechach istotnych, mających dla zamawiającego znaczenie choć nie o cechach niezbędnych.

Zamawiający w Odpowiedzi na odwołanie oświadczył, że wyżej ocenia podpory poziomo-pionowe ze względu na „*taktyczne potrzeby akcji ratowniczej i techniczne możliwości wykonania zadań*”, ponieważ podpory te zapewniają:

1. możliwość stabilizacji pojazdu na mniejszej powierzchni,
2. większą stabilizację pojazdu podczas ekstremalnych warunków pracy i nierówności terenu,
3. mechanizm stabilizacji pojazdu poprzez podpory poziomo-pionowe stosowany jest w samochodzie ratownictwa technicznego będącego na wyposażeniu LSRG,
4. możliwość obejścia przeszkód przez podporę (w wielu przypadkach – wedle zamawiającego niemożliwe dla podpór skośnych),
5. możliwość niwelowania nierówności terenu,
6. rozwiązanie powszechnie stosowane w podnośnikach koszowych, specjalnych, pożarniczych, przemysłowych żurawiach samochodowych (str. 11 Odpowiedzi na odwołanie, drugi akapit).

Skład orzekający Izby stanął na stanowisku, że nie uzasadnia zakupu drabiny z podporami poziomo-pionowymi fakt, że u zamawiającego jest już wykorzystywany samochód ratownictwa z mechanizmem stabilizacji poprzez podpory poziomo-pionowe, ponieważ zamawiający odpowiednio do swoich potrzeb zastrzegł obowiązek przeprowadzenia przez wykonawcę szkoleń (pkt 30 „*Szkolenie personelu*” Załącznika nr 1B), a nadto zamawiający nie wykazał iżby obsługa mechanizmu stabilizacji w będącym na wyposażeniu zamawiającego samochodzie ratownictwa technicznego była tożsama z tym jaki stosowany jest w drabinach.

Skład orzekający Izby stanął także na stanowisku, że bez związku z wyższą oceną podpór poziomo-pionowych (niż skośnych) pozostaje sam fakt, że podpory poziomo-pionowo są powszechnie stosowane w innych rodzajach pojazdów specjalistycznych. Zamawiający związku takiego nie wykazał.

Uwzględniając powyższe, skład orzekający Izby doszedł do przekonania, że zasadność wyższej oceny jednego rodzaju podpory nad drugim wymaga analizy pod kątem:

1. możliwości stabilizacji pojazdu na mniejszej powierzchni,
2. większej stabilizacji pojazdu podczas ekstremalnych warunków pracy i nierówności terenu,
3. możliwości obejścia większej liczby przeszkód,
4. możliwości niwelowania nierówności terenu.

Wskazane powyżej mierniki porównawcze obu rodzajów podpór skład orzekający Izby uznał za znajdujące potwierdzenie w potrzebach zamawiającego – w oświadczeniach i zdjęciach przez niego składanych, tj. iż chodzi o pracę na zróżnicowanym co do ukształtowania terenie (obszary podmokłe, górzyste, autostrada zlokalizowana przy skarpie) oraz na terenie o gęstej zabudowie i licznych przeszkodach (kwietniki, bariery ochronne, bariery przedzielające jezdnie).

W odniesieniu do możliwości stabilizacji pojazdu na mniejszej powierzchni oraz większej stabilizacji pojazdu podczas ekstremalnych warunków pracy i nierówności terenu skład orzekający Izby uznał, że żaden z uczestników nie zaprezentował danych (parametrów), które pozwoliłyby dokonać adekwatnych porównań w tym zakresie.

W odniesieniu do możliwości niwelowania nierówności terenu skład orzekający Izby uznał, że oba rodzaje podpór taką możliwość zapewniają.

Odwołujący zaprezentował zdjęcie opisane „*Podpory skośne umożliwiają również rozstawienie pojazdu – drabiny na nierównym terenie*”, na podstawie którego można

stwierdzić, że drabina z podporami skośnymi Magirus, poprzez zastosowanie dodatkowych podkładów imitujących nierówności terenu ma możliwość ich niwelacji.

Przystępujący zaprezentował zaś zdjęcia dotyczące drabin L32 i L32A-XS, na podstawie których można stwierdzić, że drabina z podporami poziomo-pionowymi Rosenbauer, poprzez zastosowanie dodatkowych podkładów imitujących nierówności terenu także ma możliwość ich niwelacji.

Żaden z powyższych mierników nie uzasadnia zatem, w świetle potrzeb zamawiającego, premiowania podpór poziomo-pionowych.

Za miernik, który premiowanie podpór poziomo-pionowych uzasadnia skład orzekający Izby uznał możliwość obejścia większej liczby przeszkód.

O ile bowiem na podstawie złożonych przez odwołującego zdjęć opisanych „*Możliwość rozstawienia pod pojazdami np. zaparkowanymi w ciasnej ulicy*” można stwierdzić, że możliwość rozstawienia podpór pod pojazdem jest swego rodzaju „obejściem” przeszkody w postaci samochodu, o tyle na podstawie innych złożonych przez odwołującego materiałów (zdjęć) nie sposób stwierdzić, że podpory skośne zapewnią rozstaw drabiny pod lub nad barierami takimi jak zabezpieczenia antyterrorystyczne, ogrodzenia/barierki, które (jak na zdjęciu złożonym przez zamawiającego z ulicy Krakowskiej) są na całej długości posadowione na betonowych, ciągłych blokach/wysokich krawężnikach.

Odwołujący zaprezentował wprawdzie zdjęcie „*Praca pod barierami, ogrodzeniami i innymi przeszkodami terenowymi*”, jednak zdjęcie to nie może potwierdzać możliwości rozstawu drabiny pod ogrodzeniem/barierką, która posadowiona jest na betonowych, ciągłych blokach/wysokich krawężnikach, ponieważ taka „dodatkowa przeszkoda” na zdjęciu odwołującego nie znajduje się.

Z drugiej strony przystępujący nie zaprezentował co prawda zdjęcia, na podstawie którego można stwierdzić, że w przypadku drabiny z podporami poziomo-pionowymi istnieje możliwość obejścia przeszkody w postaci samochodu (zdjęcie, które złożył przystępujący pozwala stwierdzić możliwość rozstawienia podpór z jednej strony pomiędzy dwoma samochodami, jednak należy przyjąć, że nie byłoby to możliwe gdyby samochody zostały zaparkowane w takiej od siebie odległości, która byłaby niewystarczająca dla wprowadzenia podpory między nie), ale zaprezentował zdjęcia (jak powyżej) wraz z opisem: „*w zależności od użytego podwozia i rodzaju drabiny, system podpór może pokonać przeszkody w zakresie 700-800 mm*”, które pozwalają stwierdzić, że istnieje możliwość obejścia przeszkód o wysokości 700-800 mm (drabina w pozycji przechylonej), zatem przeszkód typu zabezpieczenia antyterrorystyczne, kwietniki, ogrodzenia/barierki

posadowione na betonowych, ciągłych blokach/wysokich krawężnikach, które znajdują się na terenie zamawiającego.

Dostrzec także należy, że odwołujący określał maksymalną wysokość przeszkód, jaką mogą ominąć drabiny bez względu na rodzaj podpór na 35 cm. Wobec zdjęć i opisu zaprezentowanego przez przystępującego stwierdzić należy, że stanowisko odwołującego można odnieść jedynie do drabin z podporami skośnymi.

Odnosząc się do innych złożonych dowodów, skład orzekający wskazuje jak niżej.

Złożone przez odwołującego „Zestawienie drabin pożarniczych wprowadzonych w okresie ostatnich 5 lat” w jednostkach szczebla wojewódzkiego PSP oraz dwóch innych podmiotów (Polskie LNG oraz Orlen Płock) na potwierdzenie, że na rynku polskim przeważają zdecydowanie pojazdy z podporami skośnymi oraz zestawienie „Drabin eksploatowanych w JRG na terenie Krakowa i okolic” na potwierdzenie, że drabiny z podporami skośnymi „są lepsze” od tych z podporami poziomowo-pionowymi nie mają znaczenia, ponieważ każdy zamawiający ma prawo dokonać zakupu drabiny o takich podporach, które lepiej będą się sprawdzać w warunkach, w jakich działa dany zamawiający. Istotne jest zatem nie to, zakupy jakich drabin przeważają na polskim rynku zamówień publicznych i jakie są w większej liczbie wykorzystywane w prowadzonych działaniach, ale to, które z podpór (poziomo-pionowe czy skośne) będą z perspektywy warunków, w jaki działa ten konkretny zamawiający (straż lotniskowa) bardziej przydatne.

Bez znaczenia pozostaje także to, iż jedynie drabiny z podporami skośnymi posiadają obecnie certyfikat jednostki CNBOP (zakładając w ogóle, że tak właśnie jest – swojego twierdzenia w tym zakresie odwołujący nie poparł żadnymi dowodami), ponieważ zgodnie z postanowieniem pkt. 1.5. Załącznika nr 1B do SIWZ obowiązkiem wykonawcy, który uzyska przedmiotowe zamówienia będzie przedłożenie aktualnego świadectwa dopuszczenia do użytkowania w ochronie przeciwpożarowej najpóźniej w dniu odbioru faktycznego przedmiotu zamówienia. Wykonawca będzie miał zatem czas na uzyskanie odpowiedniego świadectwa dopuszczenia (certyfikatu), który – zgodnie z § 2 Wzoru umowy, stanowiącym załącznik nr 5B do SIWZ – wynosi 12 miesięcy od daty podpisania umowy. Odwołujący nie podnosił przy tym, iż jest to czas niewystarczający na wykonanie drabiny i jej certyfikację.

W odniesieniu do złożonego przez odwołującego opisu drabiny MLK4-30 producenta Morita skład orzekający Izby podnosi, że odwołujący nie objął zarzutem odwołania postanowienia SIWZ z pkt. 21.1. Załącznika nr 1B – nie kwestionował potrzeby zamawiającego, polegającej na określeniu minimalnej nośności kosza ratowniczego na 500 kg wobec czego opis, jak i pozostałe składane przez uczestników materiały, należało pominąć.

Zarzut (6) określenia kryterium oceny ofert „Praca przy kącie ujemnym” w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, a ponadto dopuszczający przyznawanie punktów za rozwiązania niezgodne z normami, czym zamawiający naruszył przepis art. 91 ust. 1,2, 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp nie potwierdził się.

Skład orzekający Izby ustalił, co następuje.

W odniesieniu do zamawianej drabiny zamawiający ustanowił kryterium „Praca przy kącie ujemnym”, przypisując temu kryterium znaczenie 5% (Rozdział XII „Opis kryteriów, którymi zamawiający będzie się kierował przy wyborze oferty wraz z podaniem znaczenia tych kryteriów oraz sposobu oceny ofert”, Część B, str. 33 SIWZ).

Jednocześnie zamawiający podał, że „Punkty zostaną przyznane na podstawie zaoferowanej przez Wykonawcę możliwości pracy przy kącie ujemnym” (str. 33 SIWZ) oraz ujął w opracowanym przez siebie wzorze Formularza ofertowego (dla drabiny) oświadczenie, które złożyć ma wykonawca, tj. „Oświadczamy, że praca przy kącie ujemnym wynosi minimum ° ...⁹”, przy czym zgodnie z legendą co do sposobu wypełniania Formularza ofertowego zamawiający w przypadku „9” wskazał: „Podać ilość stopni”.

W dniu 4 grudnia 2019 r. zamawiający dokonał zmiany treści SIWZ w zakresie tego kryterium, tj. zmienił sposób przyznania punktów w ten sposób, iż dodał zdanie o treści: „Praca przy kącie ujemnym będzie weryfikowana tak, że postawienie pojazdu ma być na terenie poziomym (równym-płaskim) i mierzona pomiędzy osią drabiny, a płaszczyzną podłoża, na którym postawiono pojazd.”

Skład orzekający Izby zważył, co następuje.

Odwołujący zakwestionował kryterium „Praca przy kącie ujemnym” ze względu na to, że „Zgodnie z obowiązującymi normami, kąt pracy mierzony jest przy poziomym (równym) postawieniu pojazdu” (str. 12 odwołania, czwarty akapit), natomiast zamawiający „(...) posunął się do bezprawnego nieprzestrzegania norm w celu promowania rozwiązań oferowanych przez jednego wykonawcę – Rosenbauer. (...) w przypadku rozwiązań oferowanych przez Rosenbauer istnieje możliwość podniesienia tylnych podpór poziomo-pionowych w celu podniesienia tylnej osi pojazdu, co spowoduje przechylenie pojazdu, a przez to kąt pracy będzie bardziej ujemny” (str. 12 odwołania, 2 i 3 akapit).

Podnieść należy, że treść SIWZ, której dotyczy złożone w dniu 25 listopada 2019 r. odwołanie nie obejmowała żadnych postanowień, które odnosiłyby się do sposobu mierzenia kąta pracy. Odwołujący ich nie wskazał, zakładając jedynie, że sposób ten będzie promował

rozwiązania oferowane przez „wykonawcę Rosenbauer”. Założenie to nie znajdowało jednak odzwierciedlenia w treści SIWZ, co przesądza o uznaniu, że zarzut się nie potwierdził.

Uwzględniając powyższe, skład orzekający Izby pominął dowody z wykresów dotyczących drabin M32L-AS Magirus oraz L32A-XS Rosenbauer oraz zdjęcia dotyczące systemu podpór hydraulicznych wraz z opisami (kwestia premiowania samych wartości kąta ujemnego pozostawała poza zarzutem).

Treść SIWZ została rozszerzona modyfikacją z dnia 4 grudnia 2019 r. Czynność ta nie została (i nie mogła skoro została dokonana po terminie złożenia odwołania) zostać objęta zarzutami odwołania z dnia 25 listopada 2019 r, toteż – wobec brzmienia art. 192 ust. 7 ustawy Pzp („Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu.”) skład orzekający Izby nie mógł ocenić treści SIWZ z uwzględnieniem zmiany z dnia 4 grudnia 2019 r.

Ustawa przyznaje wykonawcy prawo złożenia, co do tej nowej czynności zamawiającego – modyfikacji SIWZ, odwołania.

Zarzut (7) określenia kryterium oceny ofert „Odległość opuszczenia kosza przed kabiną” w sposób wyraźnie promujący rozwiązanie oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, czym zamawiający naruszył przepis art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp nie potwierdził się.

Skład orzekający Izby ustalił, co następuje.

W odniesieniu do zamawianej drabiny zamawiający ustanowił kryterium „Odległość opuszczenia kosza przed kabiną”, przypisując temu kryterium znaczenie 3% (Rozdział XII „Opis kryteriów, którymi zamawiający będzie się kierował przy wyborze oferty wraz z podaniem znaczenia tych kryteriów oraz sposobu oceny ofert”, Część B, str. 34 SIWZ).

Zamawiający podał, że przyzna odpowiednio 3, 2, 1 i 0 punktów za odległości: 2000 mm i mniej, 3000-2001 mm, 4000-3001 mm, 5000-4001 mm.

Skład orzekający Izby zważył, co następuje.

Tytułem wstępu skład orzekający Izby ponownie podkreśla, że fakt, że tylko jeden wykonawca może uzyskać maksymalną punktację w ramach danego kryterium sam w sobie nie uzasadnia przypisania zamawiającemu naruszenia wskazanych przez odwołującego przepisów, ponieważ z tej perspektywy istotne jest nie to, ile punktów na etapie badania i oceny ofert zostanie przyznanych poszczególnym ofertom, ale to, że ustanowione kryterium oceny ofert jest uzasadnione potrzebami zamawiającego. To właśnie poprzez kryteria oceny

ofert zamawiający ma zagwarantować sobie wybór wykonawcy, który nie tylko oferuje przedmiot spełniający wymagania minimalne zamawiającego (co mają mu gwarantować wymagania co do przedmiotu zamówienia), ale który oferuje także przedmiot o cechach istotnych, mających dla zamawiającego znaczenie choć nie o cechach niezbędnych.

Odwołujący twierdził, że „z punktu widzenia Zamawiającego wartości te nie mają żadnego relewantnego znaczenia i pozostają bez związku z wykonywanymi przez siebie czynnościami” (str. 13 odwołania, pierwszy akapit). Wnosił o nakazanie zamawiającemu wykreślenia tego kryterium – „jako bezprzedmiotowego, faworyzującego jednego wykonawcę oraz niezwiązanego z wykorzystaniem przez Zamawiającego przedmiotu zamówienia” (str. 13 odwołania, trzeci akapit).

Przede wszystkim nie sposób podzielić (pozbawionego zresztą argumentacji) twierdzenia odwołującego, że kryterium nie jest związane z wykorzystaniem przedmiotu zamówienia (nie jest związane z przedmiotem zamówienia) skoro bezsprzecznie tak kabina, jak i koszt to „składowe drabiny”, w konsekwencji czego ich wzajemne położenie także dotyczyć musi przedmiotu zamówienia.

W odniesieniu do kryterium „*Odległość opuszczenia kosza przed kabiną*” pytanie o zasadność jego ustanowienia sprowadza się do pytania: Czy „istotność” opuszczenia kosza kończy się na odległości 5000 mm ? wobec czego zamawiający winien wykreślić to kryterium (odległości w przedziałach poniżej 5000 mm nie są istotne) i odstąpić od premiowania rozwiązań o mniejszej odległości kosza od kabiny ?

W ocenie składu orzekającego Izby składane przez uczestników postępowania odwoławczego w toku rozprawy oświadczenia i dowody prowadzą do odpowiedzi na powyższe pytanie – wniosku, że odległość pomiędzy koszem a kabiną poniżej 5000 mm ma znaczenie, co tym samym przesądza o zasadności ustanowienia kryterium „*Odległość opuszczenia kosza przed kabiną*”.

Skład orzekający Izby za wiarygodne uznał oświadczenia zamawiającego: „*Zamawiający premiuje ten parametr w celu zwiększenia możliwości taktyczno-technicznych pojazdu specjalnego*” oraz „*Kryterium (...) premiuje parametry techniczne ważne ze względów użytkowych*” (str. 14 Odpowiedzi na odwołanie).

W zakresie zwiększenia możliwości taktyczno-technicznych drabiny dostrzec należy, że im bliżej kabiny znajduje się opuszczony kosz, tym mniejsza przestrzeń, w której możliwe jest podjęcie działań ratowniczych, co ocenić należy „in plus” w kontekście ograniczeń przestrzeni, z jakimi mogą zetknąć się ratownicy.

W zakresie możliwości użytkowych wskazać należy, że złożony przez zamawiającego opis drabin łamanych Magirus (producent, którego drabiny zgodnie z oświadczeniem odwołującego z rozprawy odwołujący oferuje) jako jedną z zalet eksponuje „kosz postawiony przedabiną zapewnia komfort i oszczędza czas”. Czas ten, co oczywiste, będzie tym krótszy im bliżej kabiny znajdzie się opuszczony kosz, co także należy zakwalifikować „in plus”.

Zarzut (8) określenia kryterium oceny ofert „Maksymalne parametry pola pracy (wysięgu, wysokości ratowniczej) przy mniejszej szerokości podparcia” w sposób wyraźnie promujący rozwiązania oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, czym zamawiający naruszył przepis art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp nie potwierdził się.

Skład orzekający Izby ustalił, co następuje.

W odniesieniu do zamawianej drabiny zamawiający ustanowił kryterium „Maksymalne parametry pola pracy (wysięgu, wysokości ratowniczej) przy mniejszej szerokości podparcia”, przypisując temu kryterium znaczenie 3% (Rozdział XII „Opis kryteriów, którymi zamawiający będzie się kierował przy wyborze oferty wraz z podaniem znaczenia tych kryteriów oraz sposobu oceny ofert”, Część B, str. 34-35 SIWZ).

Skład orzekający Izby zważył, co następuje.

Raz jeszcze skład orzekający Izby podkreśla, że fakt, że tylko jeden wykonawca może uzyskać maksymalną punktację w ramach danego kryterium sam w sobie nie uzasadnia przypisania zamawiającemu naruszenia wskazanych przez odwołującego przepisów, ponieważ z perspektywy tej oceny istotne jest nie to, ile punktów na etapie badania i oceny ofert zostanie przyznanych poszczególnym ofertom, ale to, że ustanowione kryterium oceny ofert jest uzasadnione potrzebami zamawiającego. To właśnie poprzez kryteria oceny ofert zamawiający ma zagwarantować sobie wybór wykonawcy, który nie tylko oferuje przedmiot spełniający wymagania minimalne zamawiającego (co mają mu gwarantować wymagania co do przedmiotu zamówienia), ale który oferuje także przedmiot o cechach istotnych, mających dla zamawiającego znaczenie choć nie o cechach niezbędnych.

Przede wszystkim nie sposób podzielić (pozbawionego zresztą argumentacji) twierdzenia odwołującego, że kryterium nie jest związane z wykorzystaniem przedmiotu zamówienia (nie jest związane z przedmiotem zamówienia) skoro bezsprzecznie kryterium dotyczy parametrów będącej przedmiotem zamówienia drabiny, tj. jej pola pracy.

Zarzut sprowadza się do tego, że różnica w szerokości podparcia drabiny (przy maksymalnych parametrach pola pracy) nie powinna być premiowana, ponieważ „*jest wręcz niezauważalna*” (str. 13 odwołania szósty akapit, zdanie pierwsze).

Skład orzekający Izby za wiarygodne uznał oświadczenia zamawiającego, że ustanawiając to kryterium „*ma bowiem na względzie specyfikę portu lotniczego stąd wymaga maksymalnie małej pracy ze względu na obiekty (parkingi, terminale, kolej) przy jednoczesnym zachowaniu maksymalnych parametrów pola pracy.*” (str. 15 Odpowiedzi na odwołanie, piąty akapit).

Nie można odmawiać różnicy w szerokości podparcia drabiny wynoszącej 300 mm znaczenia skoro taka właśnie różnica w konkretnych warunkach akcji może przesądzić o możliwości wykorzystania drabiny do celów ratowniczych.

Zarzut określenia kryterium oceny ofert „Ciekłokrystaliczne wyświetlacze LCD” w sposób wyraźnie promujący rozwiązanie oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, czym zamawiający naruszył przepis art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp nie potwierdził się.

Skład orzekający Izby ustalił, co następuje.

W odniesieniu do zamawianej drabiny zamawiający ustanowił kryterium „Ciekłokrystaliczne wyświetlacze LCD”, przypisując temu kryterium znaczenie 2% (Rozdział XII „Opis kryteriów, którymi zamawiający będzie się kierował przy wyborze oferty wraz z podaniem znaczenia tych kryteriów oraz sposobu oceny ofert”, Część B, str. 35 pkt 9) SIWZ).

Zamawiający wskazał, że przyzna 2 punkty w przypadku zaoferowania zastosowania ciekłokrystalicznych wyświetlaczy LCD na każdym stanowisku sterowania podporami.

Skład orzekający Izby zważył, co następuje.

Odwołujący zakwestionował to kryterium wyłącznie z tego powodu, że „*w sposób oczywisty premiuje rozwiązania oferowane wyłącznie przez wykonawcę Rosenbauer, a pozostali potencjalni wykonawcy nie mają możliwości uzyskania punktów w ramach tego kryterium*” (str. 15 odwołania, pierwszy akapit).

Innymi słowy, odwołujący nie zakwestionował samego rozwiązania, ale to, że punkty w tym kryterium uzyska jedynie „wykonawca Rosenbauer”, ponieważ jedynie ten wykonawca ma możliwość zaoferowania tego rozwiązania.

Przyjmując nawet, że rzeczywiście jest tak, że jedynie „wykonawca Rosenbauer” ma możliwość zaoferowania drabiny z ciekłokrystalicznymi wyświetlaczami LCD na każdym stanowisku sterowania to wcale nie oznacza to, że samo kryterium zostało ustanowione

z naruszeniem przepisów ustawy Pzp, ale tyle tylko, że jest to jedyny wykonawca, który jest w stanie uczynić zadość oczekiwaniu zamawiającego, tj. zaoferowania oczekiwanego rozwiązania.

Jak wcześniej podkreślał skład orzekający Izby fakt, że tylko jeden wykonawca może uzyskać maksymalną punktację w ramach danego kryterium sam w sobie nie uzasadnia przypisania zamawiającemu naruszenia wskazanych przez odwołującego przepisów, ponieważ z perspektywy tej oceny istotne jest nie to, ile punktów na etapie badania i oceny ofert zostanie przyznanych poszczególnym ofertom, ale to, że ustanowione kryterium oceny ofert jest uzasadnione potrzebami zamawiającego.

Skoro odwołujący nie kwestionował rozwiązania jako takiego, to nie kwestionował także potrzeb zamawiającego wyrażonych poprzez ustanowienie tego kryterium. To właśnie poprzez kryteria oceny ofert zamawiający ma zagwarantować sobie wybór wykonawcy, który nie tylko oferuje przedmiot spełniający wymagania minimalne zamawiającego (co mają mu gwarantować wymagania co do przedmiotu zamówienia), ale który oferuje także przedmiot o cechach istotnych, mających dla zamawiającego znaczenie choć nie o cechach niezbędnych.

W toku rozprawy odwołujący prezentował argumentację dotyczącą niezasadności ustanowienia tego kryterium z perspektyw potrzeb zamawiającego (kwestionował ustanowienie takiego rozwiązania kryterium oceny ofert), jednak została ona przez skład orzekający Izby pominięta, ponieważ dotyczyła szerszych niż ujęte w odwołaniu podstaw zarzutu (art. 192 ust. 7 ustawy Pzp).

Zarzut (11) określenia kryterium oceny ofert „Możliwość transportu pacjenta w wózku inwalidzkim wewnątrz kosa” w sposób wyraźnie promujący rozwiązanie oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, czym zamawiający naruszył przepis art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp nie potwierdził się.

Skład orzekający Izby ustalił, co następuje.

W pkt. 22 „Wyposażenie kosza ratowniczego” ppkt 22.8 i 22.9 Załącznika nr 1B do SIWZ zamawiający wskazał, że wymaga: „dwa [2] gniazda do mocowania noszy (lub platformy do noszy ratowniczych)”, „platforma do noszy ratowniczych – jeżeli ma zastosowanie – przewożona w skrytce lub wewnątrz zabudowy (w tym przypadku zabezpieczona przed oddziaływaniem warunków atmosferycznych i mechanicznych)”

W odniesieniu do zamawianej drabiny zamawiający ustanowił kryterium „Możliwość transportu pacjenta w wózku inwalidzkim wewnątrz kosa”, przypisując temu kryterium znaczenie 1% (Rozdział XII „Opis kryteriów, którymi zamawiający będzie się kierował przy

wyborze oferty wraz z podaniem znaczenia tych kryteriów oraz sposobu oceny ofert”, Część B, str. 35 pkt 11) SIWZ).

Zamawiający wskazał, że przyzna 1 punkt w przypadku zaoferowania możliwości transportu pacjenta w wózku inwalidzkim wewnątrz kosza.

Skład orzekający Izby zważył, co następuje.

Przede wszystkim nie sposób podzielić (pozbawionego zresztą argumentacji) twierdzenia odwołującego, że kryterium nie jest związane z przedmiotem zamówienia skoro bezsprzecznie kryterium dotyczy parametrów jednego ze „składowych drabiny” będącej przedmiotem zamówienia drabiny, tj. kosza ratowniczego.

Odwołujący twierdził, że kryterium to „wskazuje na nieznaną praktyki, w jakiej porusza się Zamawiający”, „Aktualnie nie transportuje się „pacjentów” w wózkach inwalidzkich, lecz na noszach” oraz, że „kryterium to nie jest w żaden sposób powiązane z przedmiotem zamówienia” (str. 15 odwołania, akapit czwarty i piąty).

Wymagania z ppkt 22.8 i 22.9 Załącznika nr 1B do SIWZ przeczą temu jakoby zamawiający nie znał praktyki co do transportu pacjentów (na marginesie skład orzekający Izby zauważa, że przypisywanie sobie przez odwołującego lepszej znajomości praktyki w jakiej porusza się zamawiający niż zamawiający wydaje się wręcz nieprawdopodobne) skoro zamawiający za niezbędne uznał wyposażenie kosza ratowniczego w gniazda do mocowania noszy lub platformy do noszy. Trudno przy tym uznać, aby zamawiający wymagał gniazd do mocowania noszy w innym celu niż transport osób na noszach.

Ustanowione kryterium ma więc promować dodatkowy sposób transportu osób w koszu ratowniczym – osób w wózku inwalidzkim.

Fakt, że pasażerami zamawiającego są także osoby poruszające się na wózkach inwalidzkich nie budziło wątpliwości Izby. Potwierdził to zamawiający, prezentując zdjęcie osoby na wózku inwalidzkim w momencie jej wjazdu (z pomocą osoby asystującej) na pokład samolotu.

Zapewnienie takim osobom transportu w koszu ratowniczym w przypadkach tego wymagających i gdy jest możliwe należy zakwalifikować jako uzasadnione potrzebami zamawiającego skoro zamawiający odpowiada za bezpieczeństwo także takich osób, a transport „bezpośrednio” na wózku jest szybszy (przeniesienie takiej osoby wymaga podjęcia przez ratownika/ratowników dodatkowych, wymagających czasu czynności) i „bardziej przyjazny” dla samej osoby poruszającej się na wózku.

Raz jeszcze skład orzekający Izby podkreśla, że fakt, że tylko jeden wykonawca może uzyskać maksymalną punktację w ramach danego kryterium sam w sobie nie uzasadnia

przypisania zamawiającemu naruszenia wskazanych przez odwołującego przepisów, ponieważ z perspektywy tej oceny istotne jest nie to, ile punktów na etapie badania i oceny ofert zostanie przyznanych poszczególnym ofertom, ale to, że ustanowione kryterium oceny ofert jest uzasadnione potrzebami zamawiającego – o tych była mowa powyżej.

To właśnie poprzez kryteria oceny ofert zamawiający ma zagwarantować sobie wybór wykonawcy, który nie tylko oferuje przedmiot spełniający wymagania minimalne zamawiającego (co mają mu gwarantować wymagania co do przedmiotu zamówienia), ale który oferuje także przedmiot o cechach istotnych, mających dla zamawiającego znaczenie choć nie o cechach niezbędnych.

Zarzut (12) określenia kryterium oceny ofert „Obrót panelu sterowania w koszu ratowniczym” w sposób wyraźnie promujący rozwiązanie oferowane wyłącznie przez jednego wykonawcę, czym zamawiający naruszył przepis art. 91 ust. 1, 2 i 2c w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp nie potwierdził się.

Skład orzekający Izby ustalił, co następuje.

W odniesieniu do zamawianej drabiny zamawiający ustanowił kryterium „Obrót panelu sterowania w koszu ratowniczym”, przypisując temu kryterium znaczenie 1% (Rozdział XII „Opis kryteriów, którymi zamawiający będzie się kierował przy wyborze oferty wraz z podaniem znaczenia tych kryteriów oraz sposobu oceny ofert”, Część B, str. 35 pkt 13) SIWZ).

Zamawiający wskazał, że przyzna 1 punkt w przypadku zaoferowania możliwości obrotu w panelu ratowniczym, którą rozumiał w ten sposób, iż panel sterowania można ustawić przodem oraz bokiem do kierunku wysuwu drabiny.

Skład orzekający Izby zważył, co następuje.

Odwołujący twierdził, że „umiejscowienie panelu sterowania frontem do akcji jest kluczowe” (str. 16 odwołania, trzeci akapit).

Przyjmując, że tak właśnie jest, skład orzekający Izby podnosi, że ustanowione przez zamawiającego kryterium „nie pozostaje w sprzeczności” z tym twierdzeniem. Kryterium to ma bowiem dać sterującemu wybór, czy w konkretnych okolicznościach akcji ratowniczej, choćby czasowo, korzystniejszym będzie umiejscowienie panelu przodem (frontem), czy bokiem.

Zamawiający zaprezentował zdjęcie ratownika sterującego drabiną (drabiną Magirus), poprzez panel umiejscowiony frontem do kierunku wysuwu drabiny. Pozycja ratownika – lekkie odsunięcie na bok od panelu sterowania nasuwa wniosek, że obrót panelu w bok mógłby ułatwiać ratownikowi obsługę drabiny.

Na marginesie skład orzekający Izby zauważa, że z przebiegu rozprawy wynika, iż zamawiający rozumie obrót premiowany w kryterium, który wedle brzmienia kryterium dotyczy „panelu” jako obrót „wyświetlaczem” – zamawiający w swojej wypowiedzi utożsamiał panel z wyświetlaczem (str. 15 Protokołu posiedzenia i rozprawy).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, § 3 pkt 1) lit. a) oraz pkt 2) lit. b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 972).

Przewodniczący: